

trestní sazbu, stanovící na zmíněný přečin větší trest, než jakým jest trest na svobodě sám o sobě, zejména uvedený trest vězení prvního stupně. Je-li podle toho zmíněný trest peněžitý ve skutečnosti součástí trestní sazby v posledním odstavci § 16, čís. 1 zákona na ochranu republiky uvedené, dlužno k němu přihlížeti při zkoumání otázky, která z promlčecích lhůt § 532 tr. zák. pro zmíněný přečin platí, a to tím spíše, kdyžtě s hlediska posléze citovaného ustanovení zákona není trest na svobodě přísnějším (těžším) trestem oproti trestu na penězích v tom smyslu, že by se při možném hromadění těchto trestů řídila promlčecí doba bezvýminečně podle trestu na svobodě (hlavního trestu samého o sobě). Skutečnosti, stížnosti zdůrazňované, že peněžitý trest zde v úvahu přicházející je trestem vedlejším a je trestem fakultativním, nikoli tedy obligatorním, nemohou na tom nic měniti (srovnej rozhodnutí čís. 1770, 1793, 2165, 2361, 2966 sb. n. s., podle nichž jde v tomto směru o ustálenou judikaturu nejvyššího soudu). Přihlíží-li se však při zkoumání otázky, která z promlčecích lhůt § 532 tr. zák. platí pro přečin podle § 16, čís. 1 zákona na ochranu republiky, k uvedenému peněžitému trestu, je zcela nepochybným, že promlčecí lhůtu uvedeného přečinu jest určití dobou jednoho roku.

Čís. 5177.

Pôvodná trestná sadzba § 46 tr. zák. prest. (peňažitý trest do 200 Kč) bola podľa § 5, čís. 1 zák. čís. 31/29 Sb. z. a n. zvýšená na päťnásobok len vtedy, keď ide o čin, ktorý prislúcha trestať občianskym súdom.

Prestupky, stanovené v § 46 tr. zák. prest., ak byly spáchané proti správnemu úradníkovi alebo orgánu, patria podľa § 19, čís. 2 zák. čl. XXXIV:1897 do oboru pôsobnosti správnych úradov.

(Rozh. zo dňa 5. januára 1935, Zm III 467/34.)

Na j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. S., obžalovanému z prečinu násilia proti orgánu vrchnosti, následkom zmätočnej sťažnosti obžalovaného vyniesol r o z s u d o k, ktorým zmätočnú sťažnosť odmietol, avšak z povinnosti úradnej zrušil z dôvodu zmätočnosti podľa bodu 2 § 385 tr. p. rozsudok vrchného súdu čo do trestu obžalovanému vymieraného a obžalovaného A. S. odsúdil na základe § 46 zák. čl. XL:1879 ku peňažitému trestu 60 Kč, (v prípade nedobytnosti na 3 dni uzamknutia). Inak ponechal rozsudok vrchného súdu v platnosti; zmätočnú sťažnosť obžalovaného, uplatňovanú na základe bodu 3 § 385 tr. p. čo do výšky trestu, poukázal na toto rozhodnutie.

Z d ô v o d o v :

Pri preskúmaní veci z úradnej povinnosti najvyšší súd zbadal toto: Vrchný súd v napadnutom rozsudku uznal obžalovaného A. S. vinným prestupkom podľa § 46 tr. z. o prest., ktorý spáchal tým, že sa dotknul

urážlivými výroky poštovního úradníka J. R. pri úradnom jeho konaní. Vrchný súd preto odsúdil menovaného obžalovaného na základe § 46 tr. z. o. prest. na peňažitý trest 300 Kč s tým, že v prípade nedobytnosti treba tento peňažitý trest podľa § 22 tr. z. o. prest. a § 8 zák. čís. 31/1929 Sb. z. a n. premeniť na tri dni uzamknutia. Podľa § 46 tr. zák. o prest. (zák. čl. XL:1879) v jeho pôvodnom znení má byť pachateľ tohoto prestupku potrestaný peňažitým trestom do 200 Kč. Táto trestná sadzba zostáva nezmenená v prípade trestného činu spadajúceho do oboru pôsobnosti správnych úradov, lebo uvedená sadzba peňažitého trestu bola podľa § 5, čís. 1 zák. čís. 31/1929 Sb. z. a n. zvýšená na päťnásobok len vtedy, keď ide o čin, ktorý prislúcha trestať občianskym alebo vojenským súdom. Prestupky stanovené v § 46 tr. z. o. prest., boly-li spáchané proti správne mu úradu, úradníkovi alebo orgánu, patria podľa § 19, č. 2. zák. čl. XXXIV:1897 do oboru pôsobnosti správnych úradov. Obžalovaný spáchal však čin za vinu mu kladený proti poštovnému úradníkovi, teda proti správne mu úradníkovi, takže išlo tu o čin náležajúci do oboru pôsobnosti správnych úradov. Plynie preto z horeuvedených, že najvyšší peňažitý trest, ktorým mohol byť obžalovaný trestaný, je stanovený zákonom čiastkou 200 Kč. Keď však vrchný súd napriek tomu vymeral obžalovanému peňažitý trest 300 Kč, nezachoval pri uložení trestu trestných sadzieb zákonom ustanovených a tým zaviniť zmätok podľa bodu 2 § 385 tr. p., na ktorý v smysle posledného odstavca citovaného paragrafu treba hľadať z povinnosti úradnej, lebo je na ujmu obžalovaného. Najvyšší súd preto pokračoval podľa § 33-I. por. nov., zrušil z dôvodu zmätočnosti podľa bodu 2 § 385 tr. p. rozsudok vrchného súdu vo výroku o treste a vymeral obžalovanému znova trest podľa zákona.

Čís. 5178.

K urážce podle § 1 zák. čís. 108/33 se nevyžaduje, aby čin byl spáchan veřejně nebo před jiným; spadá sem i urážka spáchaná uzavřeným dopisem řízeným na uraženého samého.

V subjektivním směru není třeba, aby byl zjištěn urážlivý úmysl; stačí vědomí pachatelovo, že se dotýká cti jiné osoby způsobem v onom ustanovení zákona uvedeným.

I když zmocnění (ministerstvem spravedlnosti) odpovídá předpisům platným v době podání obžaloby (§ 9, odst. 2 zák. čl. XLI:1914), je na veřejném obžalobci, aby ke hlavnímu přelíčení, jež se koná již za platnosti zákona čís. 108/33, opatřil a soudu prokázal zmocnění ke stíhání, udělené tím činitelem, od něhož musí pocházeti podle § 14, odst. 3, čís. 3 tohoto zákona.

(Rozh. ze dne 7. ledna 1935, Zm I 761/34.)

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací po ústním líčení o zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Mladé Boleslavi ze dne 16. března 1934, pokud jím byl stěžovatel uznán vin-